Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 6 улица Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, двері 10.

Письма приймають ся лишь франковані.

Рекламація неопечатані вôльні вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостахъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на четверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на четверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поединоке число 3 кр

Ч. 218 | Нинѣ: Кирiяка — Завтра: Григорія смч. | Германа Максим. | Второкъ 29 вересня (11 жовтня) 1892 | Входъ сонця 6 г. 16 м.; заходъ 5 г. 17 м. Баром. 765 терм + 21·2° + 8·2° | Рôкъ II.

Армія а спôльні Делеґаціи.

На оногдашнôмъ засѣданю войсковои комісіѣ угорскои Делеґаціѣ, розбирала ся широко справа войскова. Референтъ комісіѣ, Раковскій, пояснявъ насамперед буджетъ взагалѣ и казавъ, що жадана сума выносить 125.950.000 зр., а въ виду вымогъ, якимъ армія мусить вôдповѣдати, пôдвысшене тои сумы о 4 міліоны, не есть ще само въ собѣ такъ дуже велике; однакожъ поодинокі позиціи крыють въ собѣ завязки дальшихъ значнѣйшихъ выдаткôвъ, що до котрыхъ умотивоване буджету не есть достаточне. Нѣчо не показує на то, які кошты потягне за собою реорґанізація вôддѣлôвъ инжинеріѣ. До 25 лѣтъ пôднесли ся выдатки на армію зъ 75 на 125 міліонôвъ, а рôвночасно росла повага и значѣне Монархіѣ. Вôдносины тî однакожъ повинні переконати міністра о потребѣ тѣснѣйшои звязи взаимного довѣря межи правительствомъ а делеґаціями. — Дел. Бестій доказувавъ, що здôбнôсть арміѣ треба пôдносити, але треба также числити ся зъ економічными вôдносинами. — Делеґаты Рудиньскій и Зічі зазначили, що Делеґація вôдповѣла у всѣмъ своѣй задачи и буде вôдповѣдати. Поступоване міністерства войны есть природнымъ наслѣдкомъ истнуючихъ вôдносинъ. Коли міністеръ додержує кроку иншимъ державамъ, то не есть то его вина, але заслуга. Армія есть спôльна а не дуалістична. Єдность мусить бути удержана, але треба увзглядняти такожъ спеціяльні интересы Угорскі.

Найострѣйше выступивъ противъ заряду войскового дел. Уґронъ. Вôнъ сказавъ, що его то дивує, длячого міністеръ мовчить и не хоче пôддати ся парляментарнôй контроли. Результатôвъ осягненыхъ въ службѣ войсковôй не треба таити. Бесѣдникъ доказувавъ, що въ войску за мало увзглядняє ся духъ народный и заповѣвъ, що на повнôмъ засѣданю выступить зъ острою критикою. Въ арміи видко всюды розтрату и бракъ почутя одвѣчальности. Треба призвычаювати зъ парляментарною контролею. Зъ протекціею треба зôрвати, а духъ офіцирскій мусить идентіфікувати ся зъ духомъ горожаньскимъ. Бесѣдникъ не має довѣря до міністра вôйны и длятого голосує противъ буджету.

По сѣмъ промовивъ міністеръ вôйны Баверъ. Вôнъ зазначивъ насамперед, що політична ситуація въ Европѣ вымагає надзвычайного напруженя силъ военныхъ. Тôй конечности мусить пôддати ся и Австро-Угорщина и певно нема нѣкого въ Делеґаціяхъ, хто не бажавъ бы, щобы въ рѣшаючôй хвили все було готове. Вôдпираючи закидъ неекономічнои господарки въ арміи, сказавъ міністеръ, що при укладаню преліминарія не о тôмъ бесѣда, чого армія потребує, але о тôмъ, що згôдно зъ фінансовыми силами можна для арміѣ зробити. Дивно выглядає, коли намъ ставить хтось за примѣръ ощадности въ другôй державѣ. Духъ въ арміи есть дуже добрый и армія доросла до всякихъ евентуальностей. Реорґанізація войскъ техничныхъ есть давна а навѣть и такъ знаменитый фортіфікаторъ (Салісъ-Соліо), котрый выступивъ яко публіцистичный противникъ, промавляє вправдѣ за иншимъ пляномъ, але прецѣ за реорґанізацією.

Що до закиду переважаючого мілітаризму, покликує ся міністеръ на свѣдоцтво, що старає ся также стерегти интересôвъ державы и въ иншôмъ напрямѣ, при чôмъ, що правда, мусить оглядати ся на всѣ боки. Що до пôдвысшеня стану презенційного компаній пѣхоты треба лишь звернути на правдиво нужденну стопу мирну нашихъ компаній, найслабшу въ вôдношеню до всѣхъ иншихъ державъ. Міністеръ не може на певно сказати, що жаданя его будуть вповнѣ и на завсѣгды заспокоєні, бо суть потребы, выплываючі зъ бѣжучои хвилѣ, зъ розвою и порôвнаня зъ иншими арміями. — По сѣмъ приступлено до спеціяльнои дискусіѣ.

Справы краєві.

(Нова стація досвѣдна для культуры торфовищь въ Коршевѣ. — Запомога для фабрики древныхъ рурокъ.)

Въ дорѣчю Стира и Буга находять ся торфовища, найбôльші въ краю. На дослѣды управы торфовищь, выбрано въ тôй околици майно Коршѣвъ, въ повѣтѣ бродскôмъ. Властитель его п. Городиньскій, рôльникъ и фаховый хемикъ, займає ся вже зъ давна меліорацією торфовищь черезъ компостоване пôсля методы Ст. Павля. Тому Выдѣлъ краєвый просивъ п. Городиньского, щобы вôнъ поробивъ дослѣды зъ управою торфовищь и здавъ зъ того справу. Се вôнъ и вчинивъ. На дальше попиране дослѣдôвъ торфовыхъ въ Коршевѣ, ухваливъ Соймъ на р. 1893 суму 1000 зр., а Міністерство рôльництва обѣцяло также причинити ся вôдповѣдною сумою на тую

2

Зъ краю амазонокъ,

або жертвы идолопоклоньства и дикости.

(Дальше).

Плѣнникôвъ, котрыхъ Дагомейцѣ зловлять на своихъ лютыхъ нападахъ, вяжуть въ той спосôбъ, що звязують имъ руки зъ заду въ лôктяхъ, а крôмъ того ще и въ кôсткахъ повысше долонь; деколи ще причѣплюють имъ до нôгъ тяжкі колоды. Жѣнкамъ и дѣтемъ закладають лишь ужища на шию. Старцѣвъ и старухи та немовлята убивають заразъ всѣхъ до одного, скоро лишь нападуть на яке село — на нихъ, бачите, нема покупу на торгахъ невôльницкихъ!

По такôмъ походѣ вертають Дагомейцѣ зъ добычею до Абомею и заразъ приносять тамъ кôлькохъ нещасныхъ на жертву лютому божкови, котрый поблагословивъ такій похôдъ. Духовникъ каже тогды выбранымъ жертвамъ, щобы они на тамтôмъ свѣтѣ розповѣли помершому королеви про его сына и его побѣды. Колижь знайде ся якій зъ тыхъ нещасныхъ, котрыхъ смерть чекає, що вôдважить ся и скаже свому катови, що вѣрно сповнить его приказы, то той ударить его тогды изъ вдячности палкою зъ заду по головѣ, такъ, що приголомшить его, абы его не дуже болѣло, коли будуть ему голову вôдтинати. Єсть то спосôбъ, якій могли выдумати хиба лишь Дагомейцѣ.

Многі торговельники невôльниками купують невôльникôвъ таки заразъ въ Абомею; платять за нихъ золотымъ пѣскомъ, слоневою костею, шкôрами и взагалѣ всѣлякими товарами, якихъ дагомейскому королеви потреба. За невôльника вôдъ 20 до 30 лѣтъ, треба заплатити ажъ 400 франкôвъ (около 200 зр.)

Годѣ тутъ розказувати про всѣ муки, якихъ зазнають невôльники, котрыхъ ведуть арабскі торговельники пустинями и пралѣсами до Борну, Фезану, Марокка и Тріполіса. Мужчины, жѣнки и дѣти повязані разомъ, идуть босі и майже зовсѣмъ голі и гинуть по дорозѣ якъ мухи. Сотки ихъ трупôвъ лежать розкинені по пѣскахъ Сагары и показують найлѣпше дорогу, котрою поступавъ такій похôдъ. А Арабы ѣдуть собѣ дальше выгôдно на верблюдахъ по тôмъ мори пѣску и коли якій невôльникъ зновъ заслабне въ дорозѣ, то скажуть ему на пращане хиба лишь: Шкода задержуватись, тажъ то муринъ!

Въ пристани Відахъ есть головнымъ доставникомъ невôльникôвъ для потребъ Европейцѣвъ, Портуґалецъ, Максимъ де Карвальго. Бейоль стрѣтивъ ся бувъ зъ нимъ въ Абомею якъ разъ въ ту пору, коли той торговельникъ людскимъ мясомъ, сторгувавъ бувъ сто невôльникôвъ для портуґальскои кольоніѣ св. Томы, для котрои вже давнѣйше доставивъ бувъ 2000 невôльникôвъ. „Тутъ невôльники роблять въ плянтаціяхъ кавового дерева, забувають свою давнѣйшу нужду, спѣвають пѣснѣ въ честь дагомейского короля, а я веду ихъ голосомъ мандоліны!“— додавъ Карвальго, розповѣдаючи французскому достойникови про свою дѣяльнôсть и бувъ переконаный, що сповняє, Богъ знає, яке благородне дѣло!

Нехай и такъ, тажь то лишь простый собѣ чоловѣкъ. Але недавно тому показало ся, що и Нѣмцѣ замовили собѣ сто невôльникôвъ для своеи камеруньскои кольоніѣ вôдъ короля Беганзина, котрый напавъ заразъ спокôйні села своихъ сусѣдôвъ, абы на часъ доставити Нѣмцямъ жаданого товару. Примѣры потягають: мабуть незадовго и другі „великі народы“ схотять пôйти за симъ примѣромъ.

Але ще страшнѣйші образы зъ Дагомею представляє намъ другій французскій подорожникъ Лляртінь, котрый лишь черезъ два мѣсяцѣ бувъ змушеный перебувати въ тôмъ краю и бути свѣдкомъ тамошного звѣрства. Ляртінь не есть писателемъ, не украшує своихъ справозданъ, а строга вѣрнôсть его оповѣданъ проймає тымъ глубше. Годить ся тому подати деякі вымики зъ его дневника, котрый и самъ есть писаный лишь дорывочно, а котрый описує всѣлякі торжества дагомейскі, при котрыхъ приносить ся людей богамъ на жертву. Ляртінь пише:

16 червня. Мы выйшли зъ Абомею и вже за хвилю прибули на мѣсце недалеко королѣвскои палаты, де Его Величество вôдпочивавъ вже на пôдвысшенôмъ сидженю пôдъ срѣбнымъ небомъ, окруженый войскомъ и своими жѣнками. Кôлька парасолѣвъ, розложеныхъ надъ

цѣль, лише зъ деякими засторогами и коли ажь одержить близшû информацiи вôдъ инспектора краевои кульѣуры п. Струшкевича.

Въ справѣ заложеня фабрикъ дренôвъ, пытавъ Выдѣлъ краевый всѣ повѣты и товариства рôльничû та господарскû, де бы найлѣйше було заложити такû фабрики. Мѣсцевости такû мусѣли бы мати власну цегольню, богато глины, ґрунтъ вôдповѣдный на дренованє, а властитель ґрунту, на котрôмъ станула бы фабрика дренôвъ, мавъ бы зобовязати ся давати дооѣрестнымъ рôльникамъ рурки дреновû по цѣнахъ фабричныхъ. На той зазывъ Выдѣлу краевого, вôдповѣло 25 Выдѣлôвъ повѣтовыхъ и товариствъ господарскихъ, жадаючи заложеня у себе такихъ фабрикъ; 7 сказало, що вôдповѣсть пôзнѣйше, а лише 9 выдѣлôвъ сказало, що въ ихъ повѣтахъ не треба фабрикъ дренôвъ, бо або ґрунты не потребують дренованя (суть то повѣты: тернопôльскiй, збараскiй, косôвскiй, теребовельскiй и три въ захôднôй Галичинѣ), або вже мають фабрики (въ Выкотахъ, въ Самбôрщинѣ).

Пôсля дотеперѣшныхъ внескôвъ, мали бы повстати субвенцiонованû фабрики дренôвъ въ тыхъ мѣсцевостяхъ всхôдной Галичины: въ повѣтѣ бучацкôмъ: въ Порховôй, въ коломыйскôмъ: въ Замулинцяхъ, въ надвôрнянськôмъ: въ Майданѣ горѣшнôмъ, въ равскôмъ: въ Гуйчи, въ Сокали, въ повѣтѣ снятиньскôмъ: въ Рудникахъ и Залучѵ и въ товмацкôмъ: въ Чорнолôжцяхъ.

Але тû всѣ фабрики не будуть готовû вже на другий рôкъ, бо грошей нема и суть технiчнû перешкоды. Однакъ Выдѣлъ краевый заложить десять фабрикъ, то есть: по двѣ въ окрузѣ каждои експозитуры бюра мелiорацiйного: львôвскои, кракôвскои, тарнôвскои, сянôцкои и коломыйскои. Пять фабрикъ заложить при помочи фонду краевого (на тую цѣль Соймъ призначивъ на рôкъ 1893 суму 5000 зр.), а пять при помочи державнои дотацiи мелiорацiйнои, котрои зажадавъ Соймъ.

Коли бы дещо зъ тыхъ фондôвъ Выдѣлъ краевый заошадивъ, то закупить дренарскû знаряды для експозитуръ. Теперь нема на то нѣякои дотацiи.

Переглядъ политичный.

Нинѣ мае рѣшити ся, чиспôльнû Делеґацiи въ виду великои небезпечности холеры въ Будапештѣ мають бути перенесенû зъ угорскои столицѣ, и куды. Нарада, до котрои подавъ починъ президентъ австрiйскои Делеґацiѣ, бар. Хлюмецкiй, мае вôдбути ся нинѣ у Вѣдни. Рада державна мае бути скликана на 3 падолиста.

Вѣсть о зъѣздѣ Є. Вел. Цѣсаря Францъ Йосифа зъ царемъ въ Скерневицяхъ показуе ся лишь простымъ маневромъ бiржевымъ. На такiй зъвудъ анѣ не заносило ся анѣ не заносить ся и въ мѣродайныхъ кругахъ вѣденьскихъ нѣчого о нѣмъ не знають. Є. Вел. Цѣсарь приѣхавъ вчера до Вѣдня, щобы тутъ взяти участь въ великôй радѣ военнôй, котра що року вôдбувае ся звычайно въ тую пору, а на котрôй буде розбирати ся головно справа осѣнного авансу въ войску и войсковû справы адмiнiстрацiйнû. Завтра знову приѣздить до Вѣдня нѣмецкiй цѣсарь а по его гостинѣ выѣде Є. Вел. Цѣсарь назадъ до Ґеделi взглядно до Будапешту, щобы тамъ бути подчасъ сесiѣ спôльныхъ Делеґацiй. О зъѣздѣ монархôвъ анѣ на теперь анѣ въ найблизшôй будучности нема и бесѣды. Такожь неправдою есть вѣсть будьто бы австрiйскiй амбасадоръ въ Петербурзѣ гр. Волькенштайнъ робивъ всѣлякû заходы, щобы сей зъѣздъ таки вôдбувъ ся, бо гр. Волькенштайна нема навѣть теперь въ Петербурзѣ, вôнъ выѣхавъ на урльопъ и перебувае въ Венецiи.

Царь, цариця, наслѣдникъ престола, велика княжна Ксенiя и вел. кн. Алексѣй Александровичь приѣхали въ пятницю по полудни до Скерневиць. Царь и его родина перебудуть тутъ до 17 с. м. а вôдтакъ повернуть до Петербурга.

Турецкiй мiнiстеръ справъ внутрѣшныхъ предложивъ вже султанови проектъ вôдповѣды на россiйску ноту, але здаесь, що султанъ не згодить ся на той проектъ. Мiнiстеръ сталувъ въ своѣй вôдповѣди на тôмъ становищи, що султанъ, приймаючи Стамболова, приймавъ мiнiстра пôдданои собѣ державы и що Туреччина держить ся строго постановъ берлиньскои угоды, котру уважае за найбôльшу поруку мира.

Дагомейскôй державѣ буде мабуть вже конець. Кôлька днѣвъ тому назадъ, вôдбула ся въ Дагомею рѣшаюча битва межи войскомъ францускимъ а Дагомейцями, котрû выступили въ сплѣ 10.000 людей. Дагомейцѣ держали ся дуже добре и били ся завзято, але вкôнци мусѣли таки втѣкати. Першiй пустивъ ся втѣкати самъ король. Пôсля вѣстей, якû наспѣли зъ Дагомею, сподѣвають ся францускû войска кождои хвилѣ заняти Абомей, столицю короля Беганзина. Полковникъ Доддъ дôставъ приказъ збурити божницю, де приносять ся люде божкамъ на жертву и палату короля, щобы его тымъ способомъ примѣрно укарати.

Новинки.

Львôвъ дня 10 жовтня.

— **Громадѣ Мшанець**, въ повѣтѣ старомѣскôмъ, удѣливъ Є. В. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя.** Старшiй учитель школы выдѣловои въ Сокали Теодоръ Бѣленькiй именованый учителемъ школы вправъ при ц. к. семинарiи учительскôй въ Станiлавовѣ. Жигмонтъ Костка именованый практикантомъ рахунковымъ при Судѣ краевôмъ у Львовѣ.

— **Конкурсы.** Окружна Рада школьна въ Бôбрцѣ оголосила конкурсъ на три посады ст. учительокъ въ Бôбрцѣ въ платнею 450 зр. и посаду мол. учительки въ 300 зр., вôдтакъ на посаду ст. учителя при муж. школѣ въ Бôбрцѣ (450 зр.) ст. уч. въ Ходоровѣ (450 зр.), молодшихъ учит. въ Зрѣнискахъ новыхъ и Боровдôвцяхъ (по 300 зр.) и при школахъ: въ Звенигородѣ, Глѣбовичахъ великихъ, Старôмъ селѣ, Выбранôвцѣ, Миколаевѣ (мол. учит.), Бертешовѣ, Мiльбаху, Шоломыи, Репеховѣ, Водникахъ, Жабокрукахъ, Бородчикахъ, Девятникахъ, Дроговижи, Гранкахъ-Кутахъ, Городищи цетнарскôмъ и королѣвскôмъ, Юшкôвцяхъ, Лхшкахъ дольнышъ, Ланахъ, Любешцѣ, Вôльхôвци, Оришкôвцяхъ, Пятничанахъ, Пôдгôрцяхъ, Рудѣ, Серникахъ, Станькôвцяхъ, Стрѣлкахъ, Сухровѣ, Стрѣлискахъ старыхъ, Вовчатичахъ, Вербици, Залѣсцяхъ, Волонôмъ и Соколôвцѣ. Речинець до 15 падолиста. — Окр. Рада шк. въ Калуши оголосила конкурсъ на посады гр. кат. и р. кат. катехитôвъ въ Калуши (по 450 и 45 зр) и старшихъ учителѣвъ при школахъ въ Бабинѣ, Довгôй войниловскôй, Уцебиловѣ, Заводцѣ, Березници, Берлогахъ, Довгôй калускôй, Долиновѣ, Кадобнôй, Камени, Копанкахъ, Медони, Мысловѣ, Березôвци, Рôвни, Сивцѣ калускôй, Угриновѣ старôмъ и середнôмъ и въ Зборѣ. Речинець до 15 падолиста.

— **Зъ руского товариства педаґоґiчного.** Дня 29 м. м. на засѣданю ухваливъ выдѣлъ того товариства: поручити п. Банахови выготовити начеркъ карты етноґрафiчнои и предложити выдѣлови до одобреня; постарати ся о грамоты для почетныхъ членôвъ. Принято до вѣдомости справозданє делеґата товариства п. Дмитерка въ справѣ фiлiи щирецкои. Ухвалено вôднести ся до патрiотôвъ въ Перемышли, щобы постарали ся заснувати фiлiю товариства въ тôмъ мѣстѣ. Даровано для бѣдныхъ уче-

---

нимъ, хоронило его вôдъ сонця. Мы сѣли кôлька крокôвъ дальше пôдъ деревомъ. По короткôмъ розговорѣ зъ „мiнґаномъ“ — такъ называе ся въ Дагомею мiнiстеръ несправедливости, директоръ полiцiѣ и катъ въ однôй и тôй самôй особѣ — давъ король знакъ и заразъ привели передъ него плѣнника, добре звязаного и одягненого лишь въ якусь бѣлу запаску. Мiнґанъ представивъ его королеви и пытае ся его вôдтакъ, чи схоче щось може черезъ того плѣнника переказати своему помершому батькови. Король каже на то, що хоче и каже щось мiнiстрови, а той знову розповѣдае то звязаному, котрый потакуе головою на знакъ, що розповѣсть все на тамтôмъ свѣтѣ, що ему прикажуть.

Дивне враженє робила на мене вѣра того чоловѣка, котрый за хвилю мавъ бути страченый, що вôнъ такъ сильно бувъ пересвѣдченый о роли, яку буде грати по своѣй смерти у померщого короля на тамтôмъ свѣтѣ. Дорога до того короля була, видко, трохи за далека, тожь дали ему на дорогу жменю грошей „каврi“ и фляшку горѣвки а вôдтакъ вôдвели передъ одну зъ брамъ королѣвскои палаты и тамъ его убили!

По 1. годинѣ привели передъ короля чотири дальшихъ плѣнникôвъ, котрыхъ стратили пôсля такого самого обряду. По тôмъ вставъ король и убравъ ся та узброивъ ся якъ на войну, выголосивъ до свого народу довгу военну бесѣду, котру закôнчивъ пытанемъ, чи его народъ готовъ пôти за нимъ всюды, де бы вôнъ лишь захотѣвъ воювати. Годѣ описати одушевленє, зъ якимъ народъ принявъ его послѣднû слова. Зô всѣхъ сторôнъ понѣсъ ся окликъ военный и слова преданности та вѣрности для короля. Та рôвнина поросла всюды пальмами, той безчисленный народъ въ дивнôмъ своѣмъ строю, зъ крикомъ и зъ своими спѣвами, словомъ цѣлый той образъ, озареный яснымъ свѣтломъ сонця, вôдъ котрыхъ ажь очи замыкали ся, а въ котрого промѣню генъ генъ поблыскувала зброя, мавъ видъ такъ величезнои дикости, що нѣяке перо не въ силѣ его описати.

Его Величество, почастувавши насъ ще горѣвкою, давъ знакъ до вôдходу. Мы перейшли брамами мѣста и видѣли ще, якъ дефiлювала передъ королемъ его дружина, котра обôйшла три разы доокола него при звукахъ тамтаму и середъ крику, котрый бувъ бы въ силѣ загнати и цѣле стадо носорожцѣвъ.

18 червня. Нинѣ були мы на иншôмъ торжествѣ. Король розкидавъ мѣжь свое войско грошѣ „каврi“ и иншû рѣчи, о котрû они таки на правду били ся и дерли ся. Кождый воякъ мае причѣпленый до пояса мѣшочокъ, въ котрый заразъ ховае кожду рѣчь, котру король розкине, скоро лишь ѣѣ ухопить. Тамъ стае ся та рѣчь святою и не вôльно вже ѣѣ нѣкому дôткнути ся. Нинѣ видѣли мы также двѣ великû ямы, зробленû передъ королевскою палатою на то, абы въ нихъ збѣгала людска кровь изъ нещасливыхъ жертвъ. Кожда зъ тыхъ ямъ есть 6 метрôвъ довга и широка а на 8 метрôвъ глубока; може въ нихъ змѣстити ся 4000 гектолiтрôвъ людскои крови!

29 червня. Мы розложили ся таборомъ на головнôмъ майданѣ передъ королевскою „палатою“, де зôбравъ ся народъ. Заходять ся святкувати память померщого короля и пôсля свого звычаю будуть рѣзати плѣнникôвъ и звѣрята. Люде призначенû на страченє мають заткавû роты; не можуть кричати, але яку терплять душевну муку, видко зъ ихъ очей, бо они зовсѣмъ въ ямкахъ запали ся. Завтра вечеромъ настане найбôльша рѣзня. Народъ нинѣ вже не рушаесь зъ мѣсця; тамтамъ и спѣвы звучать доокола.

Сорокъ тысячѣвъ муринôвъ зôбралось тутъ въ однôмъ мѣсци, подумайте собѣ до того сопухъ вôдъ крови и трупôвъ на пôвъ вже гниючихъ, а будете мати понятє о воздусѣ, якимъ тутъ вôддыхаю!

Всѣ виднѣйшû особы въ державѣ прислали королеви плѣнникôвъ на се торжество. Водять ихъ три разы доокола; за третымъ разомъ встае король и приймае дарунки, а пôдчасъ того убивають жертвы. За двѣ послѣднû ночи стяти 500 головъ. Ихъ вынесли зъ палаты въ великихъ кошахъ. На кровь пôдставлювано посудины, абы вôдтакъ змочити нею могилу померщого короля. Тѣла стятыхъ затягнено за ноги до рова за мѣстомъ на жиръ вовкамъ и дикому птацтву.

(Конецъ буде.)

...обôвъ рускои ґімназіи въ Коломыи 10 зр. и книжочки выдання товариства педаґоґічного. Рѣшено упросити проф. Грушкевича, щобы займивъ ся зъорґанізованємъ вôдчитôвъ для женьщинъ. Принято въ члены пп.: Ольгу Трусевичеву, учительку въ Гаяхъ коло Львова; Ивана Мулевського, офіціяліста въ Бориславѣ; о. Василя Чернецкого въ Сѣльця белзкого; о. Юліяна Мандичевского въ Бѣлявець; о. Стефана Городецкого въ Вербиловець; о. Мих. Кобиляньского въ Мишковы; Онуфрія Казновского въ Бучача; о. Макс. Струмѣньского въ Ставчанъ; о. Григ. Лесѣвкевича въ Перепельникъ; о. Мих. Жарского зô Стронятина; Луку Михальчука зъ Розджалова и о. Григ. Гуйвановича зъ Милятина старого.

— **Загальнѝ зборы товариства „Бурса им. св. о. Николая въ Перемышли“**, вôдбудуть ся дня 22 жовтня 1892 въ комнатахъ Рускои Бесѣды въ Перемышли о годинѣ 6 ôй вечеромъ и то навѣть въ браку потрѣбного комплету. На порядку дневнôмъ стоять отсѝ справы: Вôдчитанє и принятє протоколу попередныхъ зборôвъ, справозданє зъ дѣяльности уступаючого выдѣлу, выбôръ нового выдѣлу, внесеня и интерпеляціи.

— **Отворенє учительскои семинаріѣ въ Самборѣ** вôдбуло ся дня 5 с. м. Она мѣстить ся въ давнôмъ будынку ґімназіяльнôмъ. По богослуженяхъ въ церквѣ и костелѣ зôбрали ся въ сали будынку школьного запрошенѝ гостѣ, учителѣ и ученики. Торжество розпочавъ промовою п. Кешковскій въ языцѣ польскôмъ. Дальше промовляли по польски: директоръ ґімназіѣ дръ Петеленцъ, бурмістръ дръ Будзиновскій и кс. Дорнвальдъ, латинскій парохъ. П. Будзиновскій въ имени мѣста высказавъ радôсть и подяку правительству за вдоволенє давному бажаню мѣста. По руски промовлявъ о. Несторовичь, парохъ и деканъ самбôрскій. Въ промовѣ своѣй зазначивъ, що се має бути семінарія утраквістична, суть тутъ Поляки и Русины, нехай же жиють въ собою въ згодѣ. Дальше промовивъ директоръ Керекярто спершу по польски, вôдтакъ по руски, взывавши присутныхъ пôднести трикратный окликъ въ честь Єго Величества Цѣсаря. Ученики пôдъ діріґентурою учителя семинаріѣ пана Кратохвіля вôдспѣвали одну строфу имну народного. По вôдспѣваню внѣсъ знову п. Керекярто многолѣтє въ честь Є. В. Цѣсаря, а хоръ вôдспѣвавъ „многая лѣта“. Оденъ ученикъ въ имени своихъ товаришѣвъ приреѣкъ, що всѣ будуть добре учити ся и заховуватись. Потôмъ дякувавъ п. директоръ гостямъ по руски и внѣсъ для нихъ многая лѣта, котре хоръ вôдспѣвавъ. Заразъ пополудни зачали са вступнѝ испыты до семинаріѣ.

— **Філія товариства „Просвѣты“** завязує ся въ Калуши. Статуты внесенѝ вже до ц. к. Намѣстництва. Межи основателями знаходять ся священики, люде въ свѣтскои интеліґенціи и мѣщане зъ Калуша та Войнилова.

— **На памятникъ Тараса Шевченка** обѣцяли прислати свои працѣ ще отсѝ Русинки: Наталія Кобриньска зъ Болехова, Олімпія Цурковска зъ Черницѣ, Ростислава и Наталія Лепкôвнѝ зъ Коломыи, Кароля Наврочка зъ Шляхтинець, Антонія Яворска зъ Лôмны, Клявдія и Теофіля Саноцкѝ зъ Мацошина и Ольга Бачиньска зъ Псаръ. — Тому що декотрѝ патріотки поприсылали вже свои роботы, то п. Ирина Гарасимовичѣвна розпочне въ недовзѣ подавати для контролѣ осôбный спись надôсланыхъ фантôвъ.

— **Доповняючій выбôръ** одного члена Рады повѣтовои въ Стрыю зъ мѣста Стрыя розписаный на день 31 жовтня.

— **Зъ салѣ судовои.** Дня 6 с. м. мала вôдбути ся карна розправа передъ львôвскимъ судомъ присяжныхъ противъ Шведзицкого и его спôльника о фалшиву гру въ карты. Шведзицкій звѣстный въ Варшавѣ пôдъ назвою „Котлєтикъ“ и выдаленый зъ Россіи також за фалшиву гру. Зъ львôвскои вязницѣ выпущено его за кавціею 1000 зр. До розправы Шведзицкій не явивъ ся, утѣкши зô Львова и длятого розправу противъ него вôдложено ажъ до его зловленя. Спôвобжалованого его товариша увôльнено при розправѣ.

— **Огнѣ.** Въ Завадовѣ въ повѣтѣ яворôвскôмъ згорѣло 9 домôвъ и збôже, шкода 2.350 зр. зовсѣмъ не обезпечена. — Въ Берестянахъ, въ самбôрскôмъ, згорѣли три стодоли селяньскѝ, шкода 2.093 зр. — Въ Отенгавзенъ въ городецкôмъ 2 стодолы, шкода обезпечена 1500 зр. — Въ Сороцку въ скалатскôмъ 5 господарствъ, шкода 5000 зр. необезпечена. — Въ Волковôй въ лѣскôмъ два домы и будынки господарскѝ мѣсцевого гр. кат. священика; шкода около 1.200 зр.

— **Громы въ осени.** До „Дѣла“ пишуть зъ Городка: Дня 1-го сего мѣсяця пôдчасъ бурѣ о годинѣ 5-ôй надъ вечеромъ убивъ грôмъ Гринька Сколия, господаря въ Добростанахъ, а его брата Ивана сильно поразивъ и оглушивъ, поровырывавши шкôру на рукахъ и ногахъ, на головѣ же на прахъ волосє зсмаливъ и подеръ на нѣмъ одежу. Се все стало ся, якъ оба братя ѣхали на поле по конюшину, де имъ такожь пару коней грôмъ забивъ. О тôмъ самôмъ часѣ грôмъ запаливъ хату одного господаря въ Воли добростаньскôй, а въ нѣмецкôй кольоніи Отенгавзенъ (Затока) згорѣло вôдъ грому двѣ стодолы зô всею пашнею. Такожь въ Тучапахъ коло Яворова забивъ грôмъ на поли одного хлопця-пастуха и одну штуку худобы.

— **Чи то правда**, не знати, але нѣмецкѝ ґазеты подають таку вѣстку зъ Ґросъ-Зіґгартъ и кажуть, що то правда. Въ городѣ тамошного директора касы ощадности Фрошавера вже третый разъ сего року зацвила одна яблôнка. Въ лѣтѣ зародила она гарно, въ серпни зацвила въ друге и зъ того цвѣту вродили ся навѣть яблока, великѝ якъ голубячѝ яйця, а дня 3 с. м. покрыла ся она третый разъ цвѣтомъ. Якъ на одно дерево и то въ однôмъ роцѣ, то може трохи за богато.

— **Нещасна пригода.** Полікарпъ Жибачиньскій въ Кадобôвцяхъ, повѣта кôцманецкого, бавивъ ся дня 26 м. м. капслею динамітовою, причôмъ капсля трѣсла и урвала єму 5 пальцѣвъ, 2 на правôй а 3 на лѣвôй руцѣ. Раненого привезено до черновецкого шпиталю.

— **Въ копальняхъ борыславскихъ** згинувъ робôтникъ Остапъ Яворскій. Мавъ 34 роки. Єго задусили ґазы въ закопѣ, глубокôмъ на 100 метрôвъ. Закопъ той належить до спôлки Каспарекъ и Шраєръ.

— **Нагла смерть.** Въ ночи въ суботы на недѣлю при улици Пôдгôрнôй ч. 2 у Львовѣ померла нагло Текля Куницка, жѣнка руского священика въ Боратина въ повѣтѣ брôдскôмъ, проживши 66 лѣтъ. Она приѣхала дня 4 с. м. до Львова лѣчити ся, але мабуть вôддалась въ опѣку лѣкарску особѣ, що лѣчити не вмѣла, и черезъ те нагло померла. Зъ тои причины вôдставлено тѣло покôйницѣ до шпиталю, де лѣкарѣ мають розслѣдити причину смерти, а рôвночасно и поліція зачала слѣдство.

— **Смерть въ повидлахъ.** Въ Черновцяхъ упала десятилѣтна дѣвчинка Маріянна Лястъ до кôтла, въ котрôмъ смажила ся сливки на повила, и такъ попарила ся, що въ наслѣдокъ того незадовго потôмъ померла.

— **Холера.** Пôсля вѣстей, якѝ въ послѣднôй добѣ наспѣли зъ Кракова, нѣхто тамъ не занедужавъ анѣ не померъ на холеру. Въ Домбю померъ въ пятницю оденъ селянинъ на холєру. Такожь проявила ся холера въ Мшенцинѣ коло Неполомиць. Въ деєктахъ занедужавшихъ тамъ людей выкрывъ дръ Крокевичь бацілля холєричного. У Львовѣ зовсѣмъ спокôйно. Доси не було тутъ анѣ одного пôдозрѣного выпадку занедужаня. Розслѣды померлого тутъ Пукаса не выказали холеры, а єго родина зовсѣмъ здорова.

— **Двоженьство.** Естера Гальпернъ обжаловала вчера свого мужа, що вôнъ мавъ уже одну жѣнку, а зъ нею оженивъ ся тому три тыжднѣ.

— **Крадежи и розбоѣ.** Въ институтѣ руского товариства педаґоґічного у Львовѣ покравъ послугачь Гарасимъ Шушайло ученикамъ института богато одежи и дещо грошей. — Жида Мендля Талєра увязнено за те, що перстенѣ зъ баквону продававъ селянамъ за золотѝ. — Вчера вечеромъ напали якѝсь два опришки на улици Янôвскôй на Антоніну Мойсовичеву, звернули єѣ на землю, заткали уста и вытягнули зъ кишенѣ пулярєсъ зъ трема риньскими. Одного опришка вже зловила поліція. — Въ костелѣ бернардиньскôмъ укравъ хтось п. Стефанови Л. срѣбный годинникъ и вôнъ навѣть не чувъ, хто и якъ вытягнувъ єму зъ камізельки годинникъ.

— **Електрична зелѣзниця.** Зъ мѣста Чікаґо до Ст. Люй въ Америцѣ має ити шляхъ електричнои зелѣзницѣ, довгои на 400 кільометрôвъ. Планъ до того вже готовъ. Въ половинѣ того шляху буде стація, выробляюча електрику до ѣзды ваґонôвъ. Поѣздъ власнымъ своимъ рухомъ буде запалювати лямпы по дорозѣ и освѣчувати въ той спосôбъ дорогу на два кільометры передъ собою, а оденъ за собою. Тому що скорôсть тыхъ поѣздôвъ буде страшна, бо 160 клм. або звышъ 21 миль на годину, то напôръ воздуха буде незвычайно сильный. Щобы єго зменчити, то переднѝ ваґоны будуть мати форму стôжкову.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень, 10 жовтня. Є. Вел. Цѣсарь вернувъ вчера зъ Будапешту до Шенбруна а о 10 год. прибувъ до цѣсарскои палаты у Вѣдни. Вечеромъ було тутъ принятє нѣмецкихъ офіцирôвъ, що брали участь въ перегонахъ на розстайнôсть. Є. Вел. Цѣсарь явивъ ся въ церемоніяльнôй сали въ супроводѣ кн. Фридриха Леопольда пруского, кн. Ґінтера гольштиньского, Архікн. Кароля Людвика, Фердинанда, Вільгельма. Офіцирôвъ представлявъ кн. Ратиборъ. Монархъ розмавлявъ зô всѣма нѣмецкими офіцирами, вôдтакъ зъ офіцирами австрійскими и довшій часъ зъ міністромъ вôйны. Принятє скôнчилось о пôвъ до десятои.

Сеґединъ, 10 жовтня. Урядово сконстатовано тутъ выбухъ холеры азійскои. Вчера було тутъ чотири выпадки занедужаня. Ярмарокъ, котрый мавъ вчера розпочати ся, заказано.

Будапештъ, 10 жовтня. Вôдъ пôвночи до 6 год. вечеромъ вчера занедужало тутъ 25 людей на холеру а померло 8.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдв.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновець	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—
Приходять:	**Курєръ**		**Особовый**			**Мѣшан.**
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6·55	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновець	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Часъ львôвскій; рôвниця вôдъ середно-европейского (зелѣзничого) о 35 мінутъ: на зелѣзницяхъ 12 год., у Львовѣ 12 и 35 мін. Цифры товстѝ и пôдчеркненѝ мінуты означають часъ нôчный вôдъ 6 год. вечеромъ до 5 год.ч 59 мін. рано.

Надôслане.

Подяка.

Въ числѣ 214 „Народнои Часописи“ читали мы, що Вп. о. Маршалокъ Мандичевскій зъ Надвôрнои, розговорюючи зъ Єго Величествомъ Цѣсаремъ Францъ Іосифомъ, сказавъ межи иншимъ, що до самостôйности Русинôвъ ще богато не стає, на що Єго Величество вôдповѣвъ: „Терпеливости, все поволи буде!“

Слова тѝ великои стôйности для насъ Русинôвъ мы пôдписанѝ зрозумѣли добре и дякуємо сердечно нашому Вп. О. Послови и Добродѣєви, що були ласкавѝ гадку нашу своими устами выповѣсти, а слова тѝ короткѝ певно бôльшій хосенъ принесуть намъ, якъ крики декотрыхъ хоть нашихъ людей горячихъ. Жийте намъ, Добродѣю, многѝ лѣта! Мы именємъ повѣту пересылаємо Вамъ повне довѣрє и належну подяку. Най Богъ святый крѣпить силы нашого доброго Патріота, котрый доказавъ дѣломъ, що свôй народъ щиро любить. — *Федоръ Янцюкъ*, начальникъ громады зъ Гвоздя; — *Михайло Баґрійчукъ*, начальникъ громады зъ Фитькова; — *Петро Мѣщукъ*, начальникъ громады зъ Навизова; — *Василь Головчукъ*, начальникъ громады зъ Зеленои; — *Юрко Питлюкъ*, начальникъ громады зъ Пнѣвя: — *Иванъ Гладишь*, зъ Стримбы; — *Василь Пилипюкъ*, зъ Гавриловки; — *Василь Олѣйникъ*, зъ Камянои; — *Иванъ Сорочиньскій*, зъ Переросля; — *Олекса Ильковъ*, зъ Волосова. — На выразне жаданє пôдписавъ: *Никола Басайчукъ*. 93

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Кркховецкі

ИНСЕРАТЫ.

Зъ друкарнѣ В. Лозинского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.